

Sygn. akt I ACa 1017/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 listopada 2012 r.

Sąd Apelacyjny w Krakowie – Wydział I Cywilny

w składzie:

Przewodniczący:	SSA Barbara Górczanowska
Sędziowie:	<u>SSA Teresy Rak</u> SSA Grzegorz Krężolek
Protokolant:	st. prot. sądowy Katarzyna Rogowska

po rozpoznaniu w dniu 8 listopada 2012 r. w Krakowie na rozprawie

sprawy z powództwa P. P.

przeciwko B. S. (1)

o zapłatę

na skutek apelacji powoda

od wyroku Sądu Okręgowego w Kielcach

z dnia 21 czerwca 2012 r. sygn. akt I C 11/12

1. **zmienia zaskarżony wyrok w punkcie III w ten sposób, że kwotę 7217 zł zastępują kwotą 3617 zł (trzy tysiące sześćset siedemnaście złotych);**
2. **w pozostałym zakresie apelację oddala;**
3. **zasądza od powoda na rzecz pozwanej kwotę 2700 zł (dwa tysiące siedemset złotych) tytułem kosztów postępowania apelacyjnego;**
4. **przyznaje radcy prawnemu J. L. z Kancelarii Radcy Prawnego w K. ul (...) od Skarbu Państwa - Sądu Okręgowego w Kielcach kwotę 3321 zł (trzy tysiące trzysta dwadzieścia jeden złotych) w tym 621 zł podatku od towarów i usług tytułem wynagrodzenia za pomoc prawną udzieloną powodowi z urzędu w postępowaniu apelacyjnym.**

Sygn. akt I ACa 1017/12

UZASADNIENIE

W ostatecznie sprecyzowanym żądaniu pozwu **powód P. P.** wniósł o zasądzenie od pozwanej B. S. (1) kwoty 180.000 zł oraz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu wskazał, że pozwana reprezentowała go, w sprawie I C 508/00 jako pełnomocnik ustanowiony z urzędu. Zdaniem powoda obsługa prawna była prowadzona w taki sposób, który zaważył na wyniku sprawy, a ponadto uniemożliwił powodowi dochodzenie roszczeń przed Sądem Najwyższym. Podnosił przy tym, iż większość pism procesowych w sprawie sporządził sam, na polecenie pozwanej. Ponadto zdaniem powoda, pozwana w sposób nieprofesjonalny odniosła się do opinii biegłego, co miało niekorzystny wpływ na wynik sprawy. Zdaniem powoda substytut adw. B. S. (1) nie był należycie przygotowany do sprawy.

W odpowiedzi na pozew **pozwana B. S. (1)** wniosła o oddalenie powództwa oraz zasądzenie od powoda na rzecz pozwanej kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego, wg. norm przepisanych. Podniosła, iż w jej działaniu nie można doszukać się zaniedbań, znamion nieudolnego działania lub braku należytej staranności. Wskazała przy tym na swój udział w rozprawach oraz realizację uzgodnień dokonanych z powodem. Podniosła też, że składane przez powoda w toku postępowania pisma procesowe były z nią konsultowane i omawiane. Zwróciła też uwagę, iż jej kompetencje wygasły z chwilą uprawomocnienia się wyroku Sądu Apelacyjnego. Ponadto na rozprawie w dniu 12 czerwca 2012 r. podniosła zarzut przedawnienia roszczenia powołując się na przepisy dotyczące umowy zlecenia.

Wyrokiem z dnia 21 czerwca 2012 r. Sąd Okręgowy w Kielcach oddalił powództwo, zasądził od Skarbu Państwa na rzecz ustanowionego z urzędu pełnomocnika kwotę 8784 zł tytułem pomocy prawnej udzielonej z urzędu, a ponadto zasądził od powoda P. P. na rzecz pozwanej B. S. (1) 7217 zł tytułem kosztów procesu.

Rozstrzygnięcie wydał w oparciu o następująco ustalony stan faktyczny:

Pozwem z 28 lutego 2000 r. w sprawie I C 508/00 powód domagał się zasądzenia od Skarbu Państwa - Wojewódzkiego Szpitala (...) w K. na jego rzecz kwoty 200 000 zł odszkodowania z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu, o ustalenie na przyszłość odpowiedzialności pozwanego względem powoda za dalsze ewentualne szkody powstające w związku przyczynowym z jego zachorowaniem na żółtaczkę typu „C”, zasądzenia renty wyrównawczej do średniej krajowej pensji, zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kosztów procesu według norm przepisanych. Postanowieniem z dnia 11 sierpnia 2000 roku Sąd dopuścił z urzędu dowód z opinii biegłego na okoliczność czy istnieje związek przyczynowy pomiędzy zakażeniem powoda wirusem C, a jego pobytem w Wojewódzkim Szpitalu (...) w K. w okresie noworodkowym lub w 1990 r., czy można przyjąć, że istnieje prawdopodobieństwo, że do zakażenia doszło w tym szpitalu, jakie są skutki nosicielstwa wirusa C w przypadku powoda, który jest chory na zapalenie nerek, czy z faktem nosicielstwa wirusa łączą się dolegliwości fizyczne, czy wskazane jest stosowanie preparatów ziołowych i jakie mają one znaczenie w procesie leczenia.

Biegły W. W. (1) sporządził pisemną opinię w sprawie. W piśmie z dnia 24 kwietnia 2001 roku powód wnosił o zapoznanie się biegłego z opinią dotyczącą jego stanu zdrowia, którą dołączył do pisma. Katedra i Zakład Medycyny Sądowej Akademii Medycznej w L. wydały opinie na podstawie akt sprawy V U 1109/2000 na okoliczność czy P. P. jest całkowicie niezdolny do pracy, od kiedy, na jaki okres.

Biegły W. W. sporządził w dniu 12 kwietnia 2001r. opinię uzupełniającą w sprawie I C 508/00, na podstawie ponownej analizy akt, poszerzonych o nową dokumentację medyczną. W piśmie z dnia 14 maja 2001 r. powód domagał się wezwania biegłego na rozprawę w dniu 5 lipca 2001 r. Na rozprawie w dniu 12 lipca 2001r. powód uczestniczył z pełnomocnikiem adwokatem M. S., substytutem adwokat B. S., występującej na podstawie substytucji udzielonej przez B. S.. Sąd odebrał opinię od biegłego W. W. (1). Na rozprawie w dniu 27 września 2001r., powód uczestniczył z substytutem adwokat B. S. – adwokatem F. G., występującym na podstawie substytucji udzielonej przez pozwaną. W dniu 11 października 2001r. Sąd Okręgowy w Kielcach wydał wyrok w którym zasądził od Skarbu Państwa- Wojewody (...) na rzecz powoda kwotę 20 000 zł z odsetkami 30 % od dnia 11 października 2001 roku, zasądził od Skarbu Państwa- Wojewody (...) na rzecz powoda tytułem skapitalizowanej renty kwotę 3300 zł z odsetkami 30 % od dnia

11 października 2001 roku oraz po 100 zł miesięcznie tytułem renty, poczynając od 1 października 2001 roku, płatne do 10-go każdego miesiąca, ustalił, że Skarb Państwa - Wojewoda (...) ponosi odpowiedzialność za szkody mogące powstać w przeszłości a pozostające w związku z zakażeniem powoda wirusem C, w pozostałej części powództwo oddalił, zasądził od Skarbu Państwa (Sądu Okręgowego w Kielcach) na rzecz Kancelarii Adwokackiej (...) kwotę 2.000 zł tytułem zastępstwa adwokackiego z urzędu. W piśmie z dnia 15 października 2001r., P. P. wniósł o doręczenie mu odpisu wyroku wydanego w sprawie IC 508/00. W dniu 14 listopada 2001r. powód złożył pisemną apelację od wyroku wydanego 11 października 2001r.

Adwokat B. S. (1) pismem z dnia 21 stycznia 2002r., skierowanym do Okręgowej Rady Adwokackiej w K., wносиła o wyznaczenie do rozpoznania sprawy przed Sądem Apelacyjnym w Krakowie z urzędu dla P. P. adwokata spośród adwokatów mających siedzibę w K.. W załatwieniu wniosku adwokat B. S. (1) z dnia 29 stycznia 2002r. do prowadzenia sprawy I ACa przed Sądem Apelacyjnym w Krakowie, w której rozprawę wyznaczono na dzień 8 lutego 2002r., na podstawie art. 117 § 1 kpc wyznaczono dla powoda pełnomocnika z urzędu w osobie adwokata A. S..

Adwokat A. S. brała udział w rozprawie przed Sądem Apelacyjnym w Krakowie w dniu 8 lutego 2002 r., podczas której zapadł wyrok, którym Sąd Apelacyjny w Krakowie zmienił pkt. II sentencji zaskarżonego wyroku w ten sposób, że kwotę 3.300 zł zasądzoną tytułem skapitalizowanej renty zastąpił kwotą 9.900 zł, a kwotę 100 zł zasądzoną z tytułu renty bieżącej zastąpił kwotą 300 zł i oddalił apelację w pozostałym zakresie oraz zasądził od strony pozwanej na rzecz powoda kwotę 500 zł tytułem kosztów postępowania apelacyjnego. We wniosku z dnia 15 lutego 2002r., skierowanym do Sądu Apelacyjnego w Krakowie, P. P. prosił o przesłanie mu wyroku Sądu Apelacyjnego wraz z uzasadnieniem.

Adwokat A. S. w piśmie z dnia 18 lipca 2002r. zwróciła się do Sądu Apelacyjnego w Krakowie o wyznaczenie powodowi pełnomocnika z urzędu w celu wniesienia kasacji. Pismem z dnia 26 lipca 2002r. powód zwrócił się do Sądu Apelacyjnego w Krakowie o zawiadomienie go, kto został wyznaczony do wniesienia w jego imieniu kasacji.

Pozwana B. S. (1) ma(...)lat. Reprezentując powoda jako pełnomocnik z urzędu zawsze starała się, aby powód był zadowolony ze współpracy. Najczęściej powód sporządzał notatki pod dyktando adwokata z urzędu, a następnie przepisywał treść na maszynie i podpisywał osobiście. Takie pisma procesowe składał sam do sprawy. Pozwana zawsze pilnowała terminów procesowych, dbała, żeby czynności wykonywane były we właściwym czasie. Umocowanie pozwanej jako pełnomocnika z urzędu obejmowało również działanie przed sądem II instancji, nie obejmowało natomiast wniesienia kasacji. Gdyby powód zwrócił się do pozwanej z prośbą o napisanie kasacji, to pozwana takie pismo złożyłaby.

Powód P. P. ma(...)lat. W toku sprawy IC 508/00 brał udział w rozprawach sądu, kontaktował się ze swoim pełnomocnikiem z urzędu B. S. (1), przynosił do kancelarii (...) zaświadczenia, dokumentację medyczną leczenia. W czasie spotkań z pozwaną adwokat B. S. (1) pytała powoda czy się zgadza z wyrokiem, jeżeli nie to dlaczego. Powód udzielał jej wszystkich wyjaśnień, po czym B. S. (1) dyktowała powodowi zasadnicze motywy apelacji. Powód nie jest zadowolony z reprezentacji świadczonej przez B. S. (1), gdyż uważa, że adwokat nie wywiązała się ze swoich obowiązków.

Dokonując oceny prawnej wskazał Sąd, iż nie było w sprawie spornym, że to powód samodzielnie składał i podpisywał pisma procesowe, przy czym ich treść podlegała konsultacji z pozwaną. Wskazał Sąd, iż żaden przepis nie wymaga od pełnomocnika strony, aby składał do Sądu osobiście pisma. Zwrócił uwagę, iż wszelkie wątpliwości merytoryczne jakie aktualnie podnosi powód były przedmiotem analizy w tamtym postępowaniu. Następnie wskazał, iż umowa o świadczenie pomocy prawnej, obejmująca także zastępstwo strony przed sądem, przewidziana w art. 16 ust. 1 i art. 25 ust. 1 w zw. z art. 37 ustawy z dnia 1982 r. Prawo o adwokaturze należy do umów o świadczenie usług, do których na podstawie odesłania zawartego w art. 750 k.c. – w zakresie nieuregulowanym stosuje się odpowiednio przepisy o zleceniu. Wskazał przy tym, iż do przedawnienia roszczeń z tytułu niewykonania lub nienależytego wykonania zastosowanie znajdują przepisy ogólne, a zgodnie z art. 118 k.c. termin przedawnienia wynosi 10 lat.

Zdaniem Sądu wbrew twierdzeniom powoda wszystkie okoliczności merytoryczne wskazywane w sprawie były brane pod uwagę w toku rozpoznania sprawy IC 508/00. Wskazał Sąd, iż biegły ustanowiony w sprawie ustosunkował się do

pytań powoda i brał pod uwagę również opinię medyczną złożoną w toku sprawy oraz sporządzał opinię uzupełniającą i brał udział w rozprawie. W tych okolicznościach nie znalazł Sąd podstaw do postawienia jakiegokolwiek zarzutu, że merytoryczna kwestia została pominięta w postępowaniu. Wskazał też, iż żaden termin procesowy nie został w sprawie uchybiony. Ponadto sprawa rozpoznawana była również na skutek apelacji, w której powód podnosił podobne zarzuty jak w niniejszym postępowaniu.

Następnie podniósł, że powód w toku niniejszego postępowania miał obowiązek wykazania, nie tylko nienależytego wykonania obowiązków przez pozwaną, ale również szkodę i adekwatny związek przyczynowy pomiędzy szkodą a nienależytym działaniem. Zdaniem Sądu powód nie udowodnił pozwanej uchybienia obowiązkom, nie wykazał też, iż na skutek jej działania lub zaniechania, jako pełnomocnika, doznał szkody, skutkującej odpowiedzialnością.

Orzeczenie o kosztach zawarte w pkt. III wyroku oparł Sąd na treści art. 98 k.p.c. i zasądził kwotę 7217 zł, która stanowi minimalne koszty udziału pełnomocnika z wyboru.

Apelację od wyroku złożył powód i zaskarżając go w części oddalającej powództwo i części orzekającej o zwrocie kosztów procesu wniósł o jego zmianę poprzez uwzględnienie powództwa ewentualnie o uchylenie wyroku w zaskarżonej części i przekazanie sprawy Sądowi Okręgowemu w Kielcach do ponownego rozpoznania, a także rozstrzygnięcia o kosztach zastępstwa procesowego.

Zarzucił powód:

- naruszenie przepisów prawa materialnego (art. 472 k.c. w zw. z pkt. 3.1.2. Kodeksu Adwokatów Unii Europejskiej) poprzez przyjęcie, że pozwana dopełniła obowiązku należytej obsługi prawnej powoda w sprawie o sygn. akt I C 508/00 przed Sądem Okręgowym Wydział I Cywilny w Kielcach będąc ustanowionym pełnomocnikiem z urzędu;
- naruszenie przepisów prawa procesowego (art. 233 §1 k.p.c.) czyli nie rozważenie w sposób bezstronny i wszechstronny wyjaśnień powoda dotyczących sposobu sprawowania obsługi prawnej powoda przez pozwaną oraz materiału dowodowego zawartego w aktach sprawy o sygn. akt I C 508/00 rozstrzygniętej przez Sąd Okręgowy w Kielcach stanowiących dowód zawnioskowany i przyjęty w poczet materiału dowodowego niniejszego procesu.

Pozwana wniosła o oddalenie apelacji i zasądzenie kosztów postępowania.

Po rozpoznaniu apelacji Sąd Apelacyjny zważył co następuje:

Apelacja zasługiwała na uwzględnienie jedynie w części w jakiej powód kwestionował rozstrzygnięcie o kosztach procesu.

Podnoszone w apelacji zarzuty nie stanowiły dostatecznej podstawy do weryfikacji merytorycznego rozstrzygnięcia zaskarżonego wyroku. Na wstępie należy zaznaczyć, iż ustalenia faktyczne dokonane przez Sąd Okręgowy, które legły u podstaw wydania zaskarżonego wyroku, Sąd Apelacyjny przyjmuje za własne, co czyni ich powtarzanie w dalszej części uzasadnienia zbędnym.

Skarżący zarzucił zarówno naruszenie przez Sąd orzekający przepisów prawa procesowego jak i przepisów prawa materialnego. W sytuacji, w której skarżący podważa zasadność zaskarżonego orzeczenia, powołując się zarówno na naruszenie prawa materialnego jak i przepisów procedury, w pierwszej kolejności wymaga rozważenia zarzut naruszenia przepisów procesowych, bowiem zarzut naruszenia prawa materialnego może być właściwie oceniony na tle prawidłowo ustalonego stanu faktycznego.

Powód kwestionuje w szczególności prawidłowość dokonanej przez Sąd Okręgowy oceny dowodów, na podstawie których zostały poczynione ustalenia stanu faktycznego. Zgodnie z brzmieniem art. 233 § 1 k.p.c. sąd ocenia wiarygodność i moc dowodów według własnego przekonania, na podstawie wszechstronnego rozważenia materiału. Granice swobodnej oceny dowodów wyznaczają trzy czynniki - logiczny, ustawowy i ideologiczny. Czynniki logiczny oznacza, że sąd ma obowiązek wyprowadzenia z zebranego w sprawie materiału dowodowego wniosków logicznie

prawidłowych. Między wnioskami sądu, które wyprowadza on przy ocenie konkretnych dowodów, nie mogą istnieć sprzeczności. Wszystkie wnioski muszą stanowić logiczną całość. Zdaniem Sądu Apelacyjnego Sąd oceniając materiał dowodowy zgromadzony w sprawie nie uchybił zasadom logicznego myślenia i rozumowania, a podniesione w apelacji zarzutu stanowią jedynie nieuprawnioną polemikę z prawidłowymi ustaleniami Sądu I instancji. Trzeba bowiem podkreślić, że akcentowany przez apelującego fakt, że Sąd dał wiarę zeznaniom pozwanej i na nich oparł swoje rozstrzygnięcie, nie może być oderwany od rzeczywistej podstawy ustaleń, jakie stanowiły w przeważającej części pozostałe dowody zgromadzone w sprawie. Treść uzasadnienia do wyroku nie pozostawia wątpliwości, co do tego, że ustalenia Sądu I instancji jedynie w niewielkiej części zostały oparte o treść zeznań pozwanej, w pozostałym zaś i przeważającym zakresie swoje ustalenia poczynił Sąd w oparciu o analizę akt postępowania w sprawie o sygn. akt I C 508/00. Trzeba przy tym zaznaczyć, iż nie jest wystarczające przekonanie strony o innej niż przyjął sąd wadze (doniosłości) poszczególnych dowodów i ich odmiennej ocenie niż ocena sądu, przedstawianie własnej wizji stanu faktycznego opartej na dokonanej przez siebie odmiennej ocenie dowodów (por. wyrok SA w Poznaniu z 27.04.2006 I ACa 1303/05 Lex 214251). W tym stanie rzeczy, nie jest uzasadniony zarzut naruszenia wskazanego wyżej przepisu, a apelujący nie był w stanie w sposób przekonujący wskazać, ustaleń Sądu, które zostały poczynione z naruszeniem wskazanych na wstępie niniejszych rozważań zasad.

Sąd Apelacyjny powziął natomiast pewne wątpliwości odnośnie oceny należytej staranności przy reprezentowaniu powoda jaką wyraził Sąd I instancji na podstawie prawidłowo ustalonego stanu faktycznego. Wątpliwości te dotyczą przede wszystkim sposobu sporządzania i składania pism procesowych w sprawie. W toku niniejszego postępowania niewątpliwym było bowiem, że powód samodzielnie sporządził i wniósł szereg pism procesowych w sprawie, w tym apelację, korzystając w tym zakresie jedynie z wytycznych przez pozwaną wskazanych. Powołując się na wyrok Sądu Najwyższego z dnia 5 czerwca 2007 r. sygn. akt I CSK 86/2007 wskazać trzeba, iż obowiązkiem adwokata, wynikającym z wiążącej go z klientem umowy o zastępstwo procesowe jest wykonywanie z profesjonalną starannością wszystkich czynności procesowych łączących się ze sprawą. Miarą owej profesjonalnej staranności jest dbałość o prowadzenie procesu z wykorzystaniem wszelkich dopuszczonych prawem możliwości zapewnienia zleceniodawcy uzyskania przez niego korzystnego rozstrzygnięcia. Staranność taka zakłada znajomość przepisów prawa i aktualnych kierunków ich wykładni, a w wypadku, kiedy występują rozbieżne poglądy w nauce, czy orzecznictwie, uwzględnianie w argumentacji tego faktu i podejmowanie także czynności procesowych o charakterze „ostrożnościowym” w sytuacjach, kiedy kierunek możliwej wykładni jest wątpliwy. Jakkolwiek nie można wykluczyć sytuacji, gdy strona posiadająca pełnomocnika, samodzielnie dokonuje czynności procesowych w sprawie, to niewątpliwym również jest, iż sam fakt ustanowienia pełnomocnika z urzędu, zakłada aktywną rolę pełnomocnika w procesie. Trzeba bowiem zauważyć, iż z przepisu art. 117 k.p.c. wynika, że co do zasady Sąd ustanawia pełnomocnika z urzędu, w sytuacji gdy strona swoim zachowaniem wykazuje nieznaną reguł postępowania lub nieporadność, prowadzącą do tego, że przy faktycznym lub prawnym skomplikowaniu sprawy nie jest w stanie wykorzystać prawnych możliwości prawidłowego jej prowadzenia (wyroki Sądu Najwyższego z dnia 2 marca 2005 r., III CK 533/04, LEX nr 197647 oraz z dnia 25 maja 2005 r., I CK 773/04, LEX nr 180833). Z tego względu Sąd Apelacyjny przyjął, iż pełnomocnik winien wykazać zaangażowanie w sprawę, w tym sporządzić i wnieść apelację, mając w tym zakresie osobistą pieczę nad jej treścią jak również prawidłowym i terminowym wniesieniem. Takie bowiem działanie byłoby racjonalne z punktu widzenia oceny zasad należytej staranności i ostrożności, z uwagi na daleko idące skutki uchybień w tym zakresie.

Jednakże w okolicznościach niniejszej sprawy nawet stwierdzenie braku należytej staranności po stronie reprezentującego powoda adwokata nie mogło doprowadzić do uwzględnienia powództwa, chociażby częściowego. Samo stwierdzenie braku staranności w działaniu pełnomocnika, nie jest jeszcze wystarczającą przesłanką do uznania odpowiedzialności. Obowiązkiem powoda było nadto wykazanie szkody tak co do faktu jej powstania i co do wysokości oraz adekwatnego związku przyczynowego pomiędzy niestarannym działaniem, a szkodą i z tego obowiązku powód nie wywiązał się. Nie wykazał powód żadnego z tych warunków odpowiedzialności.

Przede wszystkim zwrócić należy uwagę, że pomimo dość nietypowego działania pełnomocnika, apelacja została wniesiona w terminie i rozpoznana przez Sąd Apelacyjny. Co za tym idzie uchybienie to nie może stanowić podstawy dochodzonego w niniejszym postępowaniu roszczenia, z uwagi na brak adekwatnego związku przyczynowego

pomiędzy tym uchybieniem, ewentualną szkodą, a ostatecznym wynikiem postępowania. Niewątpliwym jest też, że w toku postępowania pełnomocnik powoda aktywnie uczestniczył w rozprawach, działając w tym zakresie samodzielnie, czy też za pośrednictwem substytuta, co w świetle art. 25 ust. 3 ustawy prawo o adwokaturze, jest jego uprawnieniem i nie stanowi samo w sobie uchybienia. Analiza akt sprawy I C 508/00 prowadzi do wniosku, że przeprowadzone postępowanie było kompletne, przeprowadzone dowody były typowe dla tego rodzaju spraw i w tym zakresie zaniedbań nie stwierdzono. W sprawie zgromadzony został istotny materiał dowodowy, który dawał podstawę do rozstrzygnięcia. Zarzuty jakie względem opinii biegłego podnosi w ramach niniejszego postępowania powód, były przedmiotem analizy Sądu w tamtym postępowaniu. Nie ma również podstaw by twierdzić, że pozwana ponosi odpowiedzialność za brak złożenia skargi kasacyjnej skoro jej pełnomocnictwo nie obejmowało umocowania do wniesienia takiej skargi, zatem brak było po jej stronie obowiązku działania w tym zakresie. Zwrócić też należy uwagę, że w sprawie I C 508/00 Sądy orzekały w 2001 i 2002 roku i wysokość zasądzonego zadośćuczynienia i renty odnoszona była do realiów sprzed dekady.

Podsumowując stwierdzić należy, że uchybienia jakich dopuściła się pozwana nie były decydujące dla rozstrzygnięcia sprawy, powód zaś nie wykazał, ani nawet nie uprawdopodobnił, że przy starannym działaniu pozwanej rozstrzygnięcie Sądu byłoby dla niego korzystniejsze. Podkreślić też trzeba, że wniesiona w sprawie I C 508/00 apelacja częściowo została uwzględniona.

W związku z zakresem zaskarżenia, które objęło również rozstrzygnięcie w przedmiocie zwrotu kosztów procesu podnieść należy, iż błędnie Sąd zastosował przepisy rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. przyjmując, iż kwota 7212 zł odpowiada stawce minimalnej wynagrodzenia ustanowionego przez stronę pozwaną pełnomocnika w osobie adw. E. M.. Trzeba mieć na uwadze, że wartość przedmiotu sporu została przez powoda w pozwie określona na kwotę 200.000 zł, a stawka minimalna przy wartości przedmiotu sporu od 50.000 zł do 200.000 zł wynosi 3600 zł. Stawka 7200 zł należy się bowiem w sytuacji, gdy wskazana wartość przedmiotu sporu przekracza kwotę 200.000 zł co wynika z treści przepisu §6 ust. 7 przywołanego wyżej rozporządzenia. Przyjmując zatem zgodnie z tym co wynika z treści uzasadnienia, iż nakład pracy odpowiadał wynagrodzeniu w stawce minimalnej, a nie jej wielokrotności, należało zasądzić kwotę 3617 zł w miejsce kwoty 7217 zł.

Mając powyższe na uwadze Sąd Apelacyjny zmienił postanowienie zawarte w punkcie III wyroku w przedmiocie kosztów procesu, przyjmując za podstawę art. 386 §1 k.p.c. w zw. z art. 397 §2 k.p.c. a w pozostałym zakresie apelację powoda oddalił na podstawie art. 385 k.p.c.

O kosztach postępowania apelacyjnego Sąd Apelacyjny orzekł na zasadzie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. oraz § 6 pkt 6 w zw. z § 12 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz.U. nr 163 poz. 1348 z późn. zm.).